

సుప్రీం కోర్ట్ నివేదికలు

రజిస్ట్రీ అమర్సింగ్

వర్యాస్

రాజస్థాన్ రాష్ట్రం

(S.R. దాస్ ప్రధాన న్యాయమూర్తి, వెంకటరామ అయ్యర్, S.K. దాస్, A.K. సర్కార్ మరియు వివియన్ బోస్ JJ.)

రాష్ట్ర సర్వీస్ - రాష్ట్రాల ఏకీకరణ ద్వారా కొత్త రాష్ట్రం ఏర్పడటం - ప్రభావం - కొత్త రాష్ట్రం యొక్క సేవలో కొనసాగుతున్న రాష్ట్రాన్ని సమీకృతం చేస్తున్న ఉద్యోగి - స్థితి - బదిలీ మరియు వేతనం వెంపు ఉత్తర్వులలో వివరణ నుండి ఊహించగలిగితే - తక్కువ గ్రేడ్ లేదా హామీకి సంబంధించిన ముఖ్యమైన నియామకం పారితోషికాలు - ఆక్షేపణలో తగ్గింపు మొత్తంగా ఉంటే - భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 311.

అప్పీలుదారు బికనీర్ రాష్ట్రంలో జిల్లా మరియు సెషన్ జడ్జిగా ఉన్నారని మరియు కొత్త రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలో విలీనమైన తర్వాత, ఆగస్టు 7, 1949న కొత్త రాష్ట్రంలో సేవలను కొనసాగించారు. అతను నవంబర్ 1, 1948న పని చేస్తున్న వాటి కంటే అటువంటి సేవ యొక్క షరతులు తక్కువ ప్రయోజనకరంగా ఉండకూడదని ఏకీకరణ ఒడంబడిక అందించబడింది. గెజిట్ నోటిఫికేషన్ ద్వారా అప్పీలుదారుని తాత్కాలిక సివిల్ మరియు అదనపు సెషన్స్ జడ్జిగా నియమించారు. సర్వీసుల పునర్వ్యవస్థీకరణ తర్వాత అతను సివిల్ జడ్జిగా నియమించబడ్డాడు మరియు గ్రేడ్ C (సివిల్ జడ్జీలు మరియు మున్సిఫ్లు)లో ఉంచబడ్డాడు మరియు జూనియర్ల జాబితాలో నెం.18 స్థానంలో ఉంచబడ్డాడు, అయితే అతని పాత వేతనం మరియు పారితోషికాలు హామీగానే మిగిలిపోయాయి. అయితే, అటువంటి నియామకానికి ముందు, అతను జిల్లా మరియు సెషన్ జడ్జిగా బదిలీ మరియు వేతనాల ఇంక్రిమెంట్ల యొక్క నిర్దిష్ట ఉత్తర్వులలో వివరించబడ్డాడు.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం అప్పీలుదారు హైకోర్టును ఆశ్రయించారు మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311 ప్రకారం కారణం చూపడానికి అవకాశం లేకుండా తనకు ర్యాంక్ తగ్గించారని వాదించారు. రాజ్యాంగం ప్రకారం క్రమబద్ధీకరించే వరకు నియామకాన్ని తాత్కాలిక నియామకంగా పరిగణించాలని హైకోర్టు పేర్కొంది. హైకోర్టు నిర్ణయం తర్వాత ప్రభుత్వం దీన్ని చేసింది మరియు అప్పీలుదారుని మళ్లీ సివిల్ జడ్జిగా నియమించారు.

ఒక రాష్ట్రం విలీనం ద్వారా కొత్త రాష్ట్రాన్ని ఏర్పరుచుకున్నప్పుడు , మునుపటి ప్రభుత్వం మరియు దాని సేవకుల మధ్య అన్ని సేవా ఒప్పందాలు స్వయంచాలకంగా ముగిసిపోతాయని మరియు కొత్త రాష్ట్రంలో సేవ చేయడానికి ఎన్నుకునే వారికి లేదా దాని ద్వారా తీసుకోబడినది, కొత్త రాష్ట్రం విధించడానికి ఎంచుకునే నిబంధనలు మరియు షరతులపై పనిచేయండి.

మద్రాసు రాష్ట్రం V. K.M. రాజగోపాల్, [1953] 2 S.C.R. 541, ఆధారపడింది.

వీరేంద్ర సింగ్ & ఓ హెర్స్ V. ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం [1955] 1 S.C.R. 415 సూచించబడింది.

అప్పీలుదారు కొత్త రాష్ట్రంలో అతని ముఖ్యమైన నియామకానికి ముందు ఇచ్చిన పోస్టింగ్లు అన్నీ పరివర్తన మరియు తాత్కాలిక స్వభావం మరియు ఒడంబడిక ద్వారా ఇచ్చిన హామీ నెరవేరినందున , రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311ని ఆకర్షించడానికి ర్యాంక్ తగ్గింపు ప్రశ్న తలెత్తలేదు.

అప్పీలుదారుని అతని పాత పోస్ట్ లో నియమించడానికి కొత్త ప్రభుత్వం ఎటువంటి నిర్ణయం తీసుకున్నప్పటికీ , ఆ సాధారణ పద్ధతిలో నియామకాలు జరగనందున బదిలీ మరియు వేతన పెంపుదల ఉత్తర్వులలో చేసిన వివరణల నుండి అనుసరించలేము.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 330/1956.

1954 నాటి రిట్ పిటీషన్ నెం. 76లో రాజస్థాన్ హైకోర్టు సెప్టెంబరు 5 , 1955 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయండి.

A. V. విశ్వనాథ శాస్త్రి మరియు రత్నవర్మ A.G. అప్పీలుదారు కోసం

R. గణపతి అయ్యర్, రామ్ అవతార్ గుప్తా మరియు T.M. సేన్ ప్రతివాది కోసం.

1957. నవంబర్ 28. కింది కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

బోస్ జె. - రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం మాండమన్ కోసం రిట్ పిటిషన్ నుండి ఈ అప్పీల్ ఉద్భవించింది.

అప్పీలుదారు మాజీ బికనీర్ రాష్ట్రంలో జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి. అతను జనవరి 29 , 1948న రూ.500-40-700 గ్రేడ్లో నియమించబడ్డాడు మరియు ఏప్రిల్ 7, 1949 వరకు పనిచేశాడు.

ఆ తేదీన అధిక కాంట్రాక్టు పార్టీలు సంతకం చేసిన ఒడంబడిక ద్వారా అనేక రాష్ట్రాల (పూర్వ బికనీర్ రాష్ట్రంతో సహా) ఏకీకరణ ద్వారా కొత్త రాజస్థాన్ రాష్ట్రం ఏర్పడింది.

ఒడంబడిక యొక్క ఆర్టికల్ XVI (1) ఈ విధంగా అమలు చేయబడింది:

"పూర్వ రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోని పబ్లిక్ సర్వీసెస్ యొక్క శాశ్వత సభ్యుల సేవలో కొనసాగడానికి యునైటెడ్ స్టేట్ ఇందుమూలంగా హామీ ఇస్తుంది మరియు ప్రతి కొత్త ఒడంబడిక రాష్ట్రాలు 1వ తేదీన వారు పనిచేస్తున్న వాటి కంటే తక్కువ ప్రయోజనకరంగా ఉండవు. నవంబర్ 1948 లేదా సహేతుకమైన పరిహారం చెల్లింపు లేదా దామాషా పెన్షన్పై పదవీ విరమణ."

ఏకీకరణ అనేది అనేక ఏకీకృత రాష్ట్రాలలో వివిధ సేవల పునర్వ్యవస్థీకరణను తప్పనిసరిగా కలిగి ఉంటుంది. జ్యూడిషియల్ వైపు మొత్తం ఇరవై ఎనిమిది జిల్లాలు మరియు సెషన్స్ జడ్జిలు ఉన్నట్లు కనుగొనబడింది. సమీకృత రాష్ట్రంలో కేవలం పదిహేను మాత్రమే ఉండాలని ప్రతిపాదించారు. పునర్వ్యవస్థీకరణకు సమయం పట్టింది మరియు విరామంలో కొన్ని మధ్యంతర ఏర్పాట్లు చేయాల్సి వచ్చింది. ఈ ఏర్పాట్లు మే 25 , 1950 నాటి రాజస్థాన్ గెజిట్ నోటిఫికేషన్లో పేర్కొనబడ్డాయి. మేము సంబంధిత సారాంశాలను జతచేస్తాము:

"4. అనుబంధం ఎఫ్లో..... A నుండి E వరకు అనుబంధాలలో పేర్కొన్న పోస్ట్ల తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన తాత్కాలిక పోస్టింగ్లు సూచించబడ్డాయి.

6. ఈ ఆర్డర్కు అనుబంధంగా ఉన్న వివిధ అనుబంధాలలో పేర్కొన్న అన్ని నియామకాలు తాత్కాలికమైనవి. నియమించబడిన ఈ అధికారులలో ఎవరికీ వేతనాలు ప్రభావితం కావు మరియు తదుపరి ఉత్తర్వులు వచ్చే వరకు వారు ప్రస్తుత

వేతనాలను ద్రా చేస్తూనే ఉంటారు. అన్ని నియామకాలు రాజస్థాన్ లో జ్యూడిషియల్ సర్వీస్ ను రూపొందించడానికి ఎటువంటి పక్షపాతం లేకుండా ఉంటాయి, దాని కోసం రూపొందించబడే నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఏర్పాటు చేయబడతాయి”.

అపెండిక్స్ F శీర్షిక ఉంది -

"సివిల్ మరియు సెషన్స్ కోర్టులకు జ్యూడిషియల్ ఆఫీసర్ల తాత్కాలిక పోస్టింగ్లు."

జైపూర్ డివిజన్ లో సివిల్ మరియు అదనపు సెషన్స్ జడ్జిగా పార్ట్ IIలో అప్పీలుదారుని ఈ శీర్షిక కింద నియమించారు.

కానీ ఈ నోటిఫికేషన్ ను రూపొందించడానికి ముందు , అంటే, డిసెంబర్ 9 , 1949న, అప్పీలుదారు కొత్త రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం నుండి ఈ క్రింది ఉత్తర్వును అందుకున్నాడు:

"శ్రీ అమర్ సింగ్ , జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి , చురు, గంగానగర్ జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జిగా గంగానగర్ కు బదిలీ చేయబడ్డారు."

ఇతర వివాదాలతో పాటు , అప్పీలుదారు తన అసలు పదవిలో అతన్ని కొనసాగించడానికి కొత్త ప్రభుత్వం ద్వారా ఎన్నికలపై ఆధారపడింది మరియు అది తన మనసు మార్చుకోలేదని మరియు ఇప్పుడే ఉదహరించిన నోటిఫికేషన్ లో చేయాలనుకుంటున్నట్లుగా అతని సేవను తాత్కాలికంగా మార్చలేదని వాదించాడు.

నోటిఫికేషన్ వెలువడిన రెండు నెలల తర్వాత , అంటే జూలై 31 , 1950న, అప్పీలుదారు ఇంక్రిమెంట్ చెల్లించాల్సి వచ్చింది మరియు ప్రభుత్వం దానిని క్రింది నిబంధనలలో మంజూరు చేసింది:

"రూ. 40 p.m యొక్క నిర్ణీత ఇంక్రిమెంట్ మంజూరులో మంజూరు చేయబడింది. బికనీర్ డివిజన్ లోని జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి అయిన శ్రీ రజీవ్ అమర్ సింగ్ కు రూ.500-40-700 స్కేల్ లో , 23 మార్చి, 1950 నుండి అమలులోకి వస్తుంది , తద్వారా అతని జీతం రూ.540 నుండి 580 గంటలకు పెంచబడింది.

తుది పునర్వ్యవస్థీకరణ అమల్లోకి వచ్చినప్పుడు మరియు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జిల ఇరవై ఎనిమిది కోర్టులు పదిహేనుకి తగ్గించబడినప్పుడు, అప్పీలుదారుని మే 25 , 1950న తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన సివిల్ మరియు అదనపు సెషన్స్ జడ్జిగా నియమించారు.

సెప్టెంబరు 11 , 1950న, అప్పీలుదారు మే 25 , 1950న తాత్కాలిక సివిల్ మరియు అదనపు సెషన్స్ జడ్జిగా తన పోస్టింగ్ కు వ్యతిరేకంగా రాజస్థాన్ ప్రభుత్వానికి ప్రాతినిధ్యాన్ని అందించాడు. అని ఆయన హైకోర్టులో వేసిన రిట్ పిటిషన్ లో పేర్కొన్నారు

"ఈ తాత్కాలిక పోస్టింగ్ లు శాశ్వత ప్రాతిపదికన సమీకృత ఏర్పాటులో తగిన స్థానం కోసం ప్రభుత్వోద్యోగుల క్లెయిమ్ లకు పక్షపాతం లేకుండా ఉన్నాయని అర్థం చేసుకోవడానికి అతనికి ఇవ్వబడింది." ఈ ఆరోపణను ఎదుటి పక్షం అంగీకరించింది.

తరువాత, అతను ఏప్రిల్ 23 , 1951 న సివిల్ జడ్జిగా నియమించబడ్డాడు. అతను గ్రూప్ సి (సివిల్ జడ్జిలు మరియు మున్సిఫ్ లు)లో ఉంచబడ్డాడు మరియు జూనియర్ పోస్టుల జాబితాలో నెం. 18 స్థానంలో నిలిచాడు. అతని వేతనం మరియు పారితోషికాలు మునుపటిలా ఉన్నాయి మరియు అతను అదే గ్రేడింగ్ అంటే రూ. 500-40-700ని కొనసాగించాడు. అతను సంపాదించిన ఇంక్రిమెంట్ లు ప్రభావితం కాలేదు మరియు పేరులో మార్పు మినహా అతని సేవా పరిస్థితులు అతను బికనీర్ స్టేట్ లో సేవలో ఉన్నప్పుడు కంటే అధ్వాన్నంగా లేవు. అతని న్యాయవాది ద్వారా మాకు చివరి రెండు వాస్తవాలు అందించబడ్డాయి. అవి పేపర్ బుక్ లో కనిపించవు. ఈ ఉత్తర్వులకు సంబంధించిన సూచనలు మాత్రమే ఉన్నాయి, కానీ ఉత్తర్వులు చేర్చబడలేదు.

దీనితో బాధపడుతూ, అప్పీలుదారు రిట్ పిటిషన్ ను దాఖలు చేశాడు, దాని నుండి ఈ అప్పీల్ ఏప్రిల్ 3, 1954న తలెత్తింది.

యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ ఇచ్చిన హామీ ప్రకారం , అతను కొత్త ఏర్పాటులో జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జిగా నియమించబడ్డాడు మరియు ఏప్రిల్ 23 , 1951 నాటి పోస్టింగ్ అతని స్థాయిని తగ్గించిందని అతని వాదన. కారణం చూపడానికి అతనికి అవకాశం లేకుండా చేసినందున, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311 ఉల్లంఘించబడింది.

ఏప్రిల్ 23, 1951 నాటి పోస్టింగ్ తప్పు అని, అప్పీలుదారుని సివిల్ జడ్జిగా నియమించడం తప్పు అని మరియు రాజస్థాన్ జ్యూడిషియల్ సర్వీస్ కు సరైన నియామకాలు జరిగే వరకు దానిని తాత్కాలిక నియామకంగా పరిగణించాలని హైకోర్టు పేర్కొంది , భారత రాజ్యాంగం ప్రకారం.

రాజస్థాన్ లో కొత్త జ్యూడీషియల్ సర్వీస్ ను ఏర్పాటు చేయాలని స్పష్టమైన ప్రకటన వచ్చినందున , వివిధ ఒప్పంద రాష్ట్రాల నుండి ఇప్పటికే ఉన్న అధికారులను విధిగా తీసుకోకూడదని నేర్చుకున్న న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు. దీనికి నియామకాలు తాజా రిక్రూట్ మెంట్ ద్వారా జరుగుతాయి మరియు ఆ తేదీలో భారత రాజ్యాంగం అమలులో ఉన్నందున , ఈ నియామకాలు దాని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉండాలి. రాజ్యాంగం తర్వాత రాజ్ ప్రముఖ్ కు మాత్రమే రాష్ట్ర వ్యవహారాలకు సంబంధించి పబ్లిక్ సర్వీసెస్ మరియు పోస్టులకు నియమితులైన వారి రిక్రూట్ మెంట్ మరియు సర్వీస్ షరతులను నియంత్రించే అధికారం ఉందని న్యాయమూర్తుల ముందు అంగీకరించారు. శాసన సభ చట్టం , మరియు రాష్ట్ర పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ ను తప్పనిసరిగా సంప్రదించాలని కూడా అంగీకరించారు. ఇది జరగనందున, న్యాయమూర్తులు ఈ క్రింది విధంగా ఆదేశాలు ఇచ్చారు:

“పిటీషన్ అనుమతించబడింది , సివిల్ జడ్జిగా పిటిషనర్ తో సహా ఏప్రిల్ 23 , 1951 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా చేసిన పోస్టింగ్ తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన ఉన్నట్లు ప్రకటించబడింది మరియు దాని ప్రకారం యంత్రాంగాన్ని అందించడానికి ప్రభుత్వానికి ఆదేశాలు ఇవ్వబడ్డాయి రాజస్థాన్ జ్యూడీషియల్ సర్వీస్ లో మొదటి రిక్రూట్ మెంట్ కోసం రాజ్యాంగంలోని నిబంధనలకు”.

తీర్పు సెప్టెంబరు 5 , 1955న అందించబడింది మరియు అప్పీలుదారు ఇక్కడకు వచ్చారు మరియు ఏప్రిల్ 15 , 1956న అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక అనుమతి పొందారు.

ఈలోగా, కేసు యొక్క ప్రతివాది స్టేట్ మెంట్ లో పేర్కొన్న వాస్తవాల ప్రకారం , రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం హైకోర్టు ఆదేశాలకు కట్టుబడి, వారి నిబంధనలను పునర్నిర్మించింది మరియు వాటికి అనుగుణంగా తాజా నియామకాలు చేసింది. ఇవి రాజస్థాన్ గెజిట్ లో సక్రమంగా ప్రచురించబడ్డాయి మరియు అప్పీలుదారు చివరకు రాజస్థాన్ న్యాయ సేవకు ఎంపికయ్యారు. సివిల్ జడ్జిగా నియమితులయ్యారు.

అప్పీలుదారు వాదన ఏమిటంటే, ఏప్రిల్ 23, 1951 నాటి ఉత్తర్వు అతనిని ర్యాంక్ లో తగ్గించింది మరియు కారణం చూపే అవకాశం అతనికి కల్పించనందున, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311 ఉల్లంఘించబడింది. ఈ వాదన సరైనదే అయితే, హైకోర్టు ఆదేశాల తర్వాత సివిల్ జడ్జిగా తాజా నియామకం కూడా అదే కారణాల వల్ల సరైనదికాదు (చెడ్డది).

ప్రవేశం, ఆక్రమణ, విలీనం లేదా ఏకీకరణ ద్వారా ఒక రాష్ట్రం మరొక రాష్ట్రంలో కలిసిపోయినప్పుడు, మునుపటి ప్రభుత్వం మరియు దాని సేవకుల మధ్య అన్ని సేవా ఒప్పందాలు స్వయంచాలకంగా రద్దు చేయబడతాయని ఇప్పుడు బాగా స్థిరపడింది. మరియు

ఆ తర్వాత కొత్త రాష్ట్రంలో సేవ చేయడానికి ఎన్నుకున్నవారు , మరియు దానిచే బాధ్యతలు స్వీకరించబడినవారు , కొత్త రాష్ట్రం విధించడానికి ఎంచుకునే నిబంధనలు మరియు షరతులపై సేవ చేస్తారు. ఇది మాస్టర్ మరియు సర్వెంట్ యొక్క చట్టానికి సంబంధించిన సూత్రం యొక్క అనువర్తనం కంటే (మరింత ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్నప్పటికీ) మరేమీ కాదు , మాస్టర్స్ మార్కు ఉన్నప్పుడు. ఈ కోర్టుకు సంబంధించినంతవరకు , చట్టం నిర్ణయం ద్వారా పరిష్కరించబడుతుంది , మద్రాసు రాష్ట్రం V. K.M. రాజగోపాలన్(1) , ఇది ప్రివీ కౌన్సిల్ మరియు హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ ఇన్ రెల్లే V. ది కైండ్ (2) , మరియు నోక్స్ V. డాన్ క్యాస్టర్ అమాలమేటెడ్ కాలీరీస్ లిమిటెడ్(3). సార్వభౌమాధికారం మారినప్పుడు ఆస్తి హక్కులు మరియు ఒప్పంద హక్కుల మధ్య వ్యత్యాసాన్ని వీరేండ్ర సింగ్ & ఇతరులు V. ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం(4)లో చూపారు.

అప్పీలుదారు ఒడంబడికలోని ఆర్టికల్ XVI(1)పై కనుగొన్నారు. తాను ఇందులో పార్టీ కానందున దీనిపై ఆధారపడలేనని వాదించారు , కానీ మేము దీనిని నిర్ణయించాల్సిన అవసరం లేదు , ఎందుకంటే ఇది కొత్త రాష్ట్రం యొక్క చట్టంగా భావించినప్పటికీ, సేవలో కొనసాగే వారి సేవా షరతులను పరిష్కరించడం , వారు నవంబర్ 1 , 1948న సేవ చేస్తున్న వారి సేవా పరిస్థితులు తక్కువ ప్రయోజనకరంగా ఉండవని అది చెప్పింది. ఈ షరతు నెరవేరిందని మేము పైన చూపించాము.

అయితే, ఆర్టికల్ XVI (1) పాత ఒప్పందాలు చేసినట్లే ముగిసిపోతాయని సూచిస్తుంది , మద్రాసు రాష్ట్రం V. K.M. రాజగోపాలన్ (5)లో. మొదటి స్థానంలో, మూడు ఎంపికలు ఉన్నాయి:

- (1) సేవలో కొనసాగింపు,
- (2) సహేతుకమైన చెల్లింపు పరిహారం, మరియు
- (3) దామాషా పెన్షన్ పై పదవీ విరమణ.

పాత ఒప్పందాలు రద్దు చేయబడినట్లు మరియు సేవలో కొనసాగిన వారు తాజా ఒప్పందాల ఆధారంగా అలా చేసినట్లు చూపిస్తుంది, దీని పరిస్థితులు ఇంకా నిర్ణయించబడలేదు.

నవంబరు 1 , 1948న అప్పీలుదారు పనిచేస్తున్న పరిస్థితుల కంటే కొత్త షరతులు తక్కువ ప్రయోజనకరంగా ఉండకూడదనే ఏకైక హామీ (అప్పీలుదారు దాని నుండి తనకు తానుగా ప్రయోజనం పొందగలడని భావించడం). అవి ఒకేలా ఉంటాయనే గ్యారెంటీ లేకపోలేదు.

జూన్ 4, 1949 నాటి రాజస్థాన్ గెజిట్ ఎక్స్‌ట్రార్డినరీలో ఇది నొక్కిచెప్పబడింది. ఇది మొదట ఇప్పటికే ప్రచురించబడిన ఇంటిగ్రేషన్ ప్రోగ్రామ్ యొక్క విస్తృత రూపురేఖలను సూచించింది మరియు దానిని అమలు చేయడంలో గమనించవలసిన విధానం మరియు సూత్రాలను వివరించింది. పేరా 6 క్రింది విధంగా ఉంది:

"డిపార్ట్‌మెంట్ రీ-ఆర్గనైజేషన్ స్కీమ్‌లపై ప్రభుత్వం తుది ఉత్తర్వులు జారీ చేసిన తర్వాత మరియు ప్రతి విభాగంలోని వివిధ రకాల సంస్థలకు క్యాడర్లు మరియు బలాన్ని నిర్ణయించిన తర్వాత, శాఖల అధిపతులు సూచించిన నిబంధనల ప్రకారం గ్రేడేషన్ జాబితాలను తయారు చేస్తారు మరియు స్థిరీకరణ కోసం ప్రతిపాదనలు చేస్తారు. పర్మినెంట్ , ఆఫీషియేటింగ్ లేదా డిప్యూటీషన్ ప్రాతిపదికన ప్రతి ఒక్క ప్రభుత్వ ఉద్యోగి.

[

వారు ప్రతి గెజిట్ మరియు నాన్-గెజిట్ అధికారికి కొత్త స్కేల్స్ మొదలైన వాటి క్రింద ఆమోదించబడే నవరించిన వేతన రేట్లను కూడా నిర్ణయిస్తారు”

ఆపై పేరా 15-

"ఏ ప్రభుత్వోద్యోగిని ఆచరణ సాధ్యమైనంత వరకు ఉద్యోగం నుండి తొలగించడం ప్రభుత్వ ఉద్దేశం కాదు. అవసరమైతే , కొత్త డెవలప్‌మెంట్ స్కీమ్‌లకు సంబంధించి వారికి పని దొరుకుతుందనే ఉద్దేశ్యంతో సమర్థవంతమైన మరియు అర్హులైన సిబ్బంది సేవలు సూపర్‌న్యూమరీ ప్రాతిపదికన తాత్కాలికంగా ఉంచబడతాయి.”

డిసెంబరు 9, 1949, అప్పీలుదారుడిపై ఆధారపడిన ఉత్తర్వు , అతన్ని గంగానగర్‌లోని జిల్లా కోర్టుకు జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జిగా బదిలీ చేస్తూ , పైన పేర్కొన్న అంశాలకు లోబడి చదవాలి. ఒడంబడికలోని ఆర్టికల్ XVI(1) వర్తింపజేస్తే, దానికి కూడా లోబడి ఉంటుంది. బదిలీ ఉత్తర్వును అపాయింట్‌మెంట్ ఆర్డర్‌తో సమానం చేయలేము మరియు ఏ సందర్భంలోనైనా , కొత్త క్యాడర్‌లను ఏర్పాటు చేయలేదు మరియు పునర్వ్యవస్థీకరణ యొక్క ప్రతిపాదిత పథకం ప్రకారం కొత్త కోర్టులు ఏర్పాటు చేయబడలేదు, కాబట్టి, ఆ దశలో చేసిన ఏదైనా కొత్త రాష్ట్రం పథకాలు మరియు సేవా షరతుల తుది పరిష్కారం పెండింగ్‌లో ఉన్న తాత్కాలిక పరివర్తన ఏర్పాటులో భాగం మాత్రమే.

మే 25, 1950 నాటి గెజిట్‌లో ప్రచురించబడిన తదుపరి ఆర్డర్లు దీనిని స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నాయి. మేము ఇప్పటికే దాని నిబంధనలను సెట్ చేసాము.

ఇంక్రిమెంట్‌ను మంజూరు చేస్తూ మార్చి 25 , 1950 మరియు జూలై 31 , 1950 నాటి ఉత్తర్వులు అప్పీలుదారుకు సహాయం చేయవు. అతను అక్కడ వర్ణించబడ్డాడు

"శ్రీ రాజ్యీ అమర్సింగ్, బికనీర్ డివిజన్ లో జిల్లా మరియు సెషన్స్ జడ్జి".

లేఖపై ఆమోదం సూచించినట్లు ఇది కేవలం వివరణాత్మకమైనది. ఇది నడుస్తుంది (పరిశీలన లో ఉంది)

“కాపీ ఫార్వార్డ్ చేయబడింది -

(1) శ్రీ అమర్సింగ్, సివిల్ మరియు అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి జుండును”.

ఒక నిర్దిష్ట కేడర్ మరియు పోస్ట్ లో అప్పీలుదారుని శాశ్వతంగా పోస్ట్ చేయాలనే నిర్ణయం వేరే విషయంతో వ్యవహరించే ఆర్డర్ లో ఈ ప్రమాదవశాత్తూ వివరణల నుండి స్పెల్లింగ్ చేయబడదు. కేడర్ కు పోస్టింగ్ లు మరియు సేవా నిశ్చితార్థాలు ఈ యాదృచ్ఛిక మార్గంలో చేయబడలేదు.

ఏప్రిల్ 23, 1951న కొత్త క్యాడర్ లు మరియు కోర్టులను నిర్ణయించిన తర్వాత సబ్ స్టాంటివ్ అపాయింట్ మెంట్ గెజిట్ ను హైకోర్టు కొట్టేసింది , మరియు దానిని తాత్కాలిక నియామకంగా పరిగణించాలని రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం ఆదేశించబడింది. కేసు యొక్క ప్రతివాది ప్రకటన ప్రకారం , హైకోర్టు నిర్ణయం తర్వాత ఈ విషయం క్రమబద్ధీకరించబడింది మరియు అప్పీలుదారుని మళ్లీ సివిల్ జడ్జిగా నియమించారు. అలా అయితే , ఇది కొత్త రాష్ట్రంలో అతని మొదటి ముఖ్యమైన నియామకంగా పరిగణించబడాలి. అయితే ఇది ఏకీకరణ తర్వాత అతని మొదటి ముఖ్యమైన నియామకం లేదా ఏప్రిల్ 23లో ఒకటి. 1951 , ర్యాంక్ తగ్గింపు ప్రశ్న తలెత్తదు కాబట్టి ఆర్డికల్ 311 ఆకర్షించబడలేదు. కొత్త రాష్ట్రంలో అతని మునుపటి పోస్టింగ్ లన్నీ పూర్తిగా పరివర్తన మరియు తాత్కాలికమైనవి; మరియు ఒడంబడిక యొక్క ఆర్డికల్ XVI (1) కి సంబంధించినంతవరకు, దాని హామీ నెరవేర్చబడింది. అప్పీల్ ఖర్చులతో తిరస్కరించబడింది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.
